

[Aksel Larsen.]

Vi modsætter os de Konservatives Lovforslag. Vi finder, at Kornprisen er høj nok, og hvis man yderligere forhøjer den, tager man fra Husmændene og giver til Godsejerne. Jammerklagen paa det store Hartkorns Vegne rører os ikke i særlig Grad; enhver ved jo, at det store Landbrug har høstet Fordelen ved den hittidige Kriselovgivning. Hvis man spørger Landøkonomisk Driftsbureau, faar man den Besked, at det store Landbrugs Rentabilitet er langt bedre end Husmandsbrugets. Noget helt andet er, at Landbrugene i dette Efteraar ofte maa sælge deres Korn til Priser, der ligger langt under de Priser, de egentlig skulde have, og som skulde være sikret dem igennem Kornloven. Dette mener vi man bør rette ved en bedre Administration af Loven, og hvis det ikke kan gøres paa den Maade, saa maa man gennemføre Lovbestemmelser, der giver Mulighed for at sikre, at dette Misforhold bliver rettet. Vi mener ogsaa, at man i Kornloven bør indføre Bestemmelser, som sikrer Forbrugene imod at blive plyndret gennem uberettiget Forhøjelse af Brødpriserne, og vi forbeholder os i øvrigt vor Stilling, til vi ser, hvorledes Lovforslaget ser ud ved anden Behandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker de seks Ordførere, som har anbefalet det Lovforslag, der er fremsat af mig, og beklager, at det heller ikke denne Gang lykkedes mig at forme et Forslag, som Retsforbundet kan tiltræde.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, henstillede, om man ikke kunde gennemføre mere bestemte Regler for Indmalingsprocentsatserne, og der er for øvrigt fra anden Side rettet Henstilling om nærmere Forhandling i et Udvalg om andre Bestemmelser. Jeg skal straks sige angaaende disse Henstillinger, at jeg er rede til i Udvalget saa snart som muligt at forhandle om disse Spørgsmaal, idet jeg meget gerne ønsker, at man faar noget mere Klarhed over det, og jeg vil naturligvis ogsaa — dette være sagt til det ærede Medlem Hr. Carl Petersen — gerne have mere faste Regler for Procentsatsernes Svingninger, hvis man kan finde en anden Form end den, der er foreslaet i Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Løje, der talte for Partiet Venstre, holdt en Tale, der paa mig gjorde Indtryk af, at Partiet Venstre vilde gaa direkte imod Lovforslaget. Det

ærede Medlem begyndte med at sige, at Partiet Venstre var principielt imod en saadan Lovgivning, og det ærede Medlem kritiserede en Tale af Statsministeren uden dog at paavise, at der var noget som helst urigtigt i Talen angaaende Landbrugets Forhold. Det ærede Medlem kom i denne Bevisførelse endogsaa saa vidt, at han med Hensyn til Smørprisens Sikring gennem Smørloven sagde, at det betød kun en Sikring for Landbruget for en Femtedel af Produktionen. Det kan han kun komme til, hvis han ikke regner Mælk og Fløde med til Mejeriartikler. Dersom han vil tage hele den Mejeriproduktion, som er inde under Smørordningen, vil han komme op paa efter Mejeriernes eget Udsagn 30 pCt. af hele Produktionen. Det ærede Medlem kom ogsaa i denne Kritik ind paa at kritisere Svineordningen.

Jeg kom derfor efterhaanden til den Opfattelse, at det maatte da munde ud i, at det ærede Medlem vilde foreslaa Ophævelse af alle de Ordninger, der er gennemført. Og saa blev Resultatet, at det ærede Medlem sluttede med at anbefale det foreliggende Lovforslag! Og det gik lige saadan med det konservative Lovforslag. Efter at det ærede Medlem havde kritiseret det sønder og sammen, anbefalede han ogsaa at vedtage dette Forslag.

Jeg kom derfor til at tænke paa et Ord af Paulus, som jeg synes passer paa det ærede Medlem, og det er det Ord, som lyder saaledes, at det gode, som det ærede Medlem gerne vil gøre, det gør han ikke, hvorimod det onde, som han ikke vil, gør han alligevel.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem for at stive ham af i den Opfattelse, at det er nødvendigt at stemme for disse Ordninger, at jeg tror næppe man kan sige, at der er noget Erhverv her i Landet, der er ramt haardere af Prissvingningerne end netop Landbruget. Derfor er det umuligt under saadanne Forhold at lade det hele gaa sin skæve Gang. Kornpriserne er i høj Grad Bevis paa, at Forholdene er saa svingende, at ingen ubemidlet arbejdende Landmand kan arbejde under saadanne Vilkaar, som der vilde findes, hvis man ikke foretog Indgreb.

Ser vi paa de Priser, som noteres i Dag for indført Korn, ser vi, at Hvede koster 9 Kr. 80 Øre, Rug 10 Kr. 65 Øre og Byg 10 Kr. 64 Øre pr. Td. Det er de tre store Hovedgrupper, og bare vi gaar et Aar tilbage i Tiden, laa Kornprisen paa ca. 18—22 Kr. Det er indlysende, at saadanne Svingninger kan Landbruget ikke